

Unitat didàctica 3 – El mite de la violència justiciera

Fa molts anys que sentim la mateixa història:

«En un paradís perfecte gaudíem de la pau, però un tirà arriba i comença a esclavitzar-nos i a fer-nos sofrir. Ens trobem impotents, qui ens salvarà?

Finalment, entra en escena el superheroi, aquell que té la força física, i ens fa la “feina bruta” que tots volíem fer però no podíem: destruir totalment el malvat, perquè arribi de nou la pau. Ha salvat el nostre món!».

Aquesta mateixa cançó es repeteix una i altra vegada: a les pel·lícules, còmics, videojocs, sèries de televisió, i fins i tot llibres d’història, monuments i en els noms dels carrers: la creença de que sobrevivim gràcies a la violència està pertot arreu.

A aquesta creença n’hi direm “Mite de la violència justiciera”. És un mite perquè no és una realitat. Parteix de trampes que acceptem des de sempre:

1. Que només hi ha bons (nosaltres!) i dolents (els altres!), sense deixar marge al terme mig.
2. Que només podem canviar la situació per la força de la violència.
3. Que la violència ens portarà a un estat de justícia i pau autèntiques.
4. Que els malvats són irrecuperables.

Això són mites que hem sentit tantes vegades que ens els creiem sense adonar-nos-en. I això ens fa prendre decisions perjudicials: justificar la venjança amb l’excusa del mal que ens han fet, descartar la noviolència per inútil...

La noviolència és una alternativa eficaç per arribar a l’arrel dels conflictes i transformar-los. Els mitjans de la noviolència parteixen d’una altra força: els principis són més resistents que les armes. Amb els principis es pot incloure l’altre en la solució, requisit perquè sigui permanent. Amb les armes, en canvi, sotmetes l’altre a la TEVA solució.

Observa, reflexiona, i reconeixeràs petjades del mite de la violència justiciera en el teu dia a dia. Si vols un món diferent, desarma aquest mite, inicia el canvi.